

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Český dopravce po vstupu České republiky do EU (eurolicence)

Mezinárodní silniční doprava nákladní:

[Licence pro mezinárodní silniční přepravu zboží pro cizí potřeby, tzv. eurolicence](#) (+ [všeobecná ustanovení](#))

Vstupem ČR do EU dojde k zásadní změně v oblasti přístupu na trh v mezinárodní silniční dopravě na území členských států Evropské unie. Od 1. května 2004 bude přístup na trh v jednotlivých členských státech zajištěn prostřednictvím tzv. eurolicence.

Eurolicence je doklad, který nahradí v současné době používaná zahraniční vstupní povolení a bude opravňovat k provádění bilaterálních, tranzitních či třetizemních přeprav na území členských států EU.

Právní úprava vychází z **nařízení rady (EHS) č. 881/92 ze dne 26. března 1992 o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států.**

Na základě tohoto předpisu obdrží každý dopravce nejen originál eurolicence, ale i tolik [opisů](#) (+ [všeobecná ustanovení](#)), kolik provozuje vozidel, ať vlastních nebo na základě smluv o pronájmu či leasingu. Tyto opisy budou muset být pro případnou kontrolu ve vozidle k dispozici.

Platnost eurolicence je stanovena na pět let.

Eurolicenci ani jinému povolení pro přepravu v rámci EU nebudou podléhat:

1. Přeprava poštovních zásilek v rámci veřejné služby.
2. Přeprava poškozených nebo havarovaných vozidel.
3. Přeprava zboží motorovými vozidly, jejichž celková hmotnost, včetně celkové hmotnosti přípojného vozidla, nepřesahuje 6 t nebo jejichž užitečná hmotnost, včetně užitečné hmotnosti přípojného vozidla, nepřesahuje 3,5 t.
4. Přeprava zboží motorovými vozidly, pokud splňují tyto podmínky:
 - a. Přepravované zboží je ve vlastnictví podniku nebo je jím prodáváno, kupováno, pronajímáno, najímáno, vyráběno, získáváno, zpracováváno nebo opravováno;
 - b. účelem přepravy je převést zboží z nebo do podniku, jeho přeprava uvnitř podniku, popř. mimo podnik, jde-li o přepravu pro vlastní potřebu;
 - c. motorová vozidla pro takovou přepravu musí být řízena vlastními zaměstnanci podniku;
 - d. vozidla přepravující zboží musí podniku patřit nebo jím být koupena na splátky nebo je musí mít podnik v pronájmu, přičemž v naposledy uvedeném případě musí tato vozidla splňovat podmínky směrnice Rady 84/647/EHS ze dne 19. prosince 1984 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro přepravu zboží po silnici;
 - e. přeprava smí být pouze pomocnou činností v rámci celkové činnosti podniku.
5. Přeprava léků, zdravotnických přístrojů a vybavení, jakož i dalšího materiálu pro poskytování pomoci v naléhavých případech (zejména při živelních pohromách).

Jízdy bez nákladu ve spojitosti s přepravou uvedenou v bodech 1 - 5.

[Osvědčení řidiče pro silniční přepravu zboží pro cizí potřeby](#) (+ [všeobecná ustanovení](#))

Od 1. května 2004 bude muset zároveň každý dopravce, který zaměstnává řidiče ze třetích států tj. států, které nejsou členem EU, zajistit, aby tito řidiči byli při přepravách prováděných na území členských států EU vybaveni osvědčením řidiče. [Opis Osvědčení řidiče](#) (+ [všeobecná ustanovení](#)) pro silniční přepravu zboží pro cizí potřeby je uložen u dopravce. Řidič dostává k dispozici originál osvědčení, který musí být na požádání předložen kontrolním orgánům. Tato povinnost vychází z nařízení Rady ES č. 484/2002, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 881/92 a (EHS) č. 3118/93 pro účely zavedení osvědčení řidiče.

Osvědčení řidiče je nutné předložit pokud je řidič státním příslušníkem třetí země, tj. země, která není členem EU.

Vzhledem k tomu, že nebylo požádáno o přechodné období a není tedy možné přejít na tento systém postupně, budou muset od 1. května 2004 0,00 hod. být všichni čeští dopravci provozující mezinárodní silniční dopravu vybaveni výše uvedenými doklady.

Příslušným orgánem pro vydávání eurolicencí a osvědčení budou ve smyslu nyní schvalované novely zákona [111/1994 Sb.](#), o silniční dopravě, dopravní úřady příslušné pro vydání stanoviska ke koncesi tj. krajské úřady.

Mezinárodní silniční osobní doprava:

[Licence pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy prováděnou pro cizí potřeby, tzv. eurolicence](#) (+ [všeobecná ustanovení](#))

Systém dokladů podle práva Evropských společenství se vztahuje i na mezinárodní osobní dopravu provozovanou autokary a autobusy.

S účinností od 1. května 2004 bude muset být držitelem eurolicence i každý dopravce, který provozuje po území členských států Evropských společenství mezinárodní autobusovou přepravu prováděnou pro cizí potřeby. Každý dopravce obdrží nejen originál eurolicence, ale i tolik [opisů](#) (+ [všeobecná ustanovení](#)), kolik provozuje vozidel, ať vlastních nebo na základě smluv o pronájmu či leasingu. Tyto opisy budou muset být pro případnou kontrolu ve vozidle k dispozici.

Právní úprava v této oblasti vychází z nařízení Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1992, o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy, ve znění nařízení Rady (ES) č. 11/98.

[Osvědčení pro dopravu prováděnou pro vlastní potřebu autokary a autobusy mezi členskými státy](#) (+ [všeobecná ustanovení](#))

Doprovce, který provozuje mezi členskými státy Evropských společenství mezinárodní autobusovou dopravu prováděnou pro vlastní potřebu, pak bude muset být držitelem osvědčení ve smyslu nařízení (EHS) č. 684/92.

Příslušným orgánem pro vydávání eurolicencí a osvědčení budou ve smyslu novely zákona [111/1994 Sb.](#), o silniční dopravě, [krajské úřady](#).

Zdroj: MD ČR

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz